

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk

JØRGEN SORTERUP
CLAUS RASCH

1705

45,-202,-40

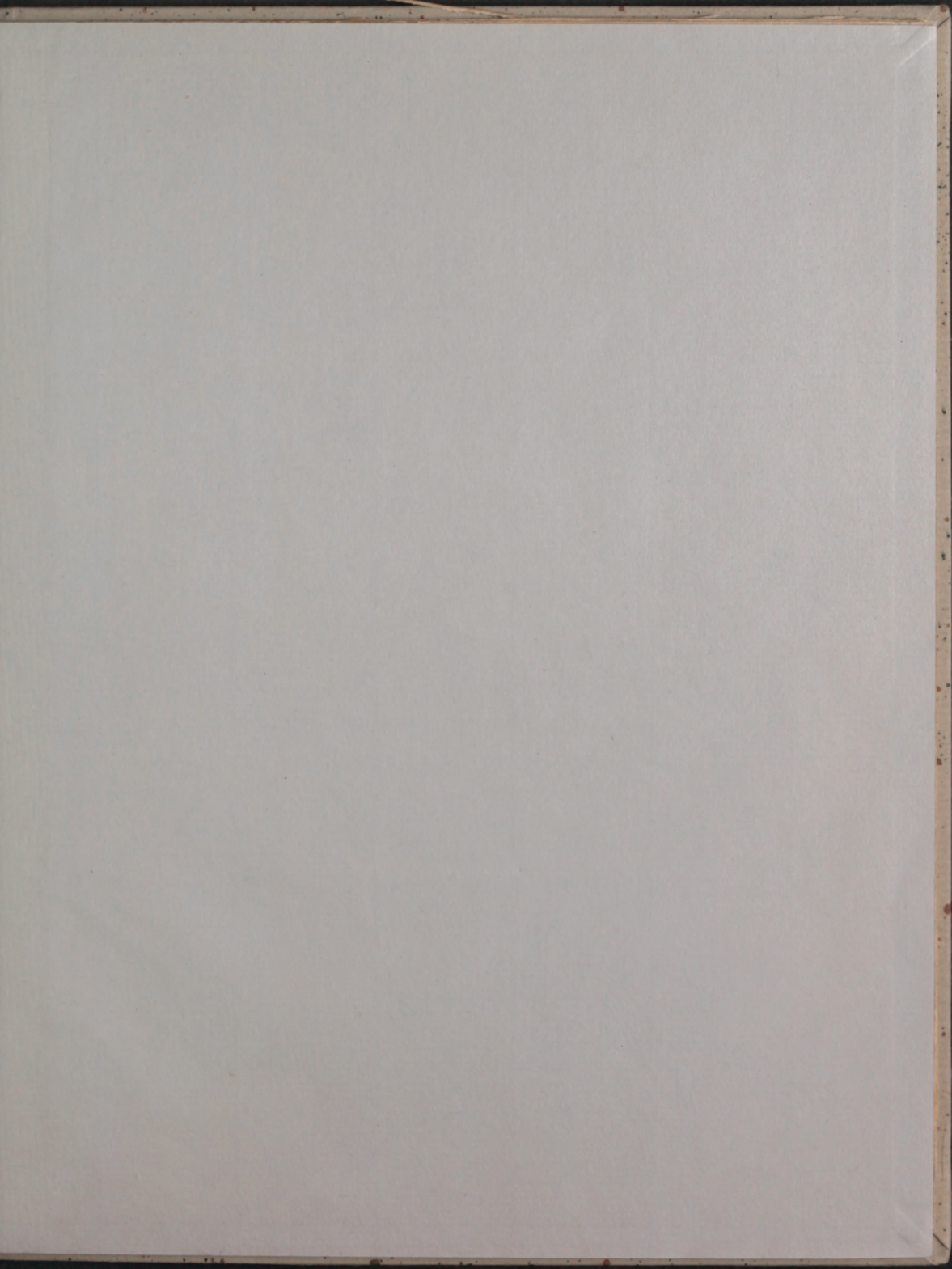

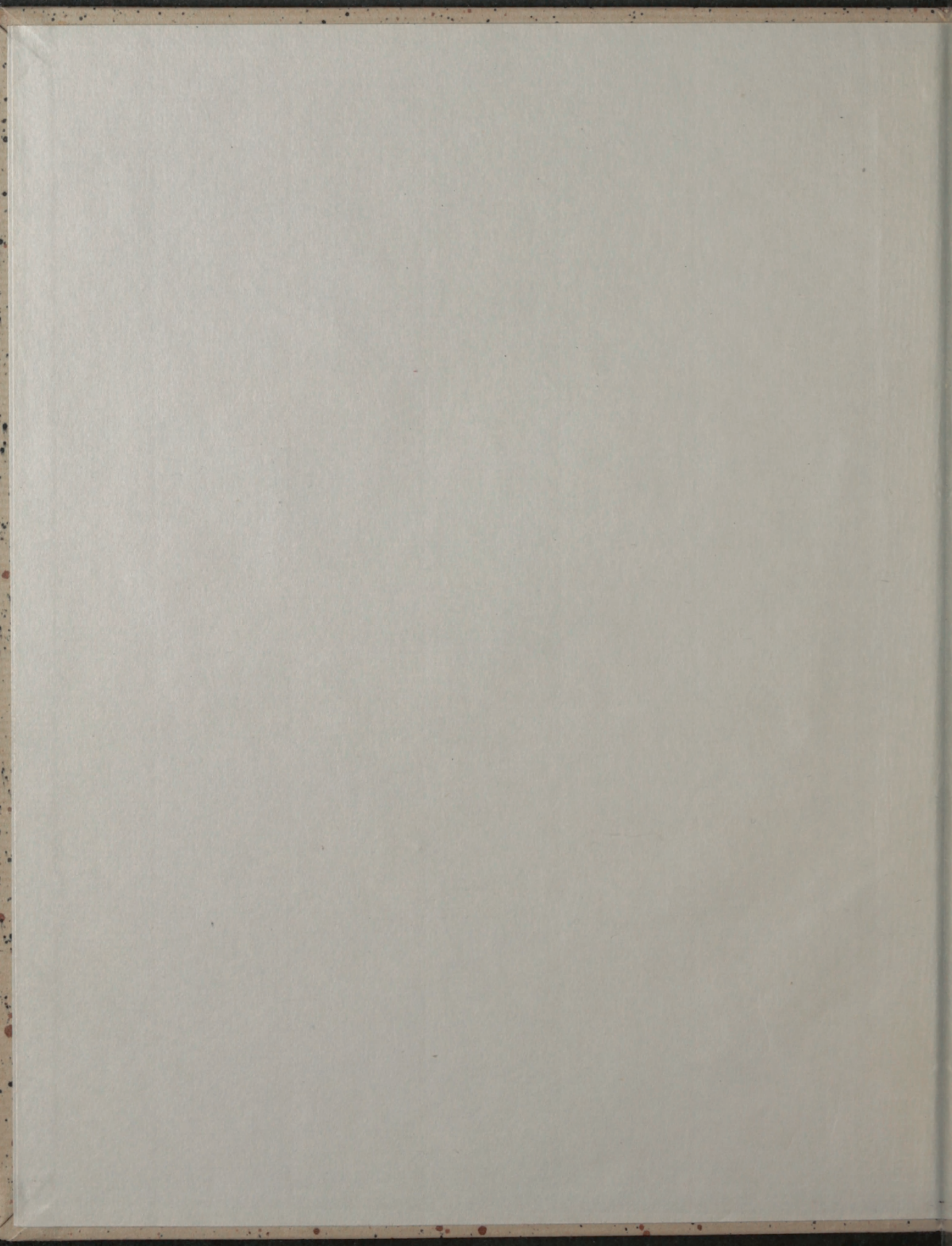
DET KONGELIGE BIBLIOTEK

130020352567

Originalt. Udgivet af P. Vindingius.
Bestandigheds Uomstiftelige Amindelse/

Forrestilled

Dend Ubestandige og Omstiftelige Verden/

I Dend

Vel-Edle og Velbyrdige/ nu

Salige Herris

Claus Rasch/

Herre til Raschenberg/

Kongl. Maist. Høybetrode

Stak/ Rustik og Cancelli Raad/

Politimester/ Assessor udi Høyeste Ræt/

Øverste Borgemester udi dend Kongl. Residentz,

Stad Kiøbenhavn/ saa og Assessor i

Commerce Collegio,

Dans Befnek Thukommelse/

Og i Pennen forfatted af dend Velædle

Families tilforbundne bereedvilligste

Tienere/

Imprimatur,

P. Vindingius.

Gjorgen Sorterop.

Kiøbenhavn/ Tryckt hos Sl. Joh. Ph. Bockenhoffers

Efterleverste/ Aar 1705.

9657

Vel-Edle og Velbyrdige /
Nu Høitførgende FRUE

Mr. Anna Margareta
Laureß /

Frue til Raschenberg /

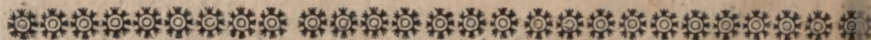
Sl. Hr. Eftak og Justis Raad Raschi
Høit Bedrøbede Efterleberste

Min Tienstlig Helsen.

Dm Salig Her Claus Rasch vil Pennen intet giv
Som kand fuldkommelig fornøje Eders Sind:
Thi Hand i Live har sit Minde vist at skrive
Saa dybt ved Kierlighed i Eders Hierte ind /

Alt alt er døde Kull mod Eders Hierts Gløder /
Dog kand I denneim og oppuste til en Ild /
Naar Eders Fromheds Snist hos hver en Tøddel møder
Og kiender at mand ey med Bille farer vild.

Jeg skriver det jeg veed / I veed dog meget meere /
En Fremmed aldrig det en Kiending sigte kand /
Nock er dend eene Dyd / om her en fantis fleere /
Alt Hand mod Eder var en Hiertens Erlig Mand.

Dend

Dend
 Velædle og Velbyrdige/ nu
 Salige/ Herris /
 Claus Rasch
 Til Raschenberg/
 Hans Vifs og Vesnek Schu-
 kommelse.

A I være sig self lig/ er Bestandigheds
 Egenſkab/ at være ſin Guld lig/ Fuld-
 kommenheds. Dend forſte er i den-
 ne urolige Verden beſoærlic/ dend ſid-
 ſte ey mulig/ at erholde. Døden er
 A 2. Dor:

Døren / ad hvilcken til denne indgaaes / Dyden er
 Banen / paa hvilcken Hiin opjagis. At være sin Guld
 lig udi Fuldkommenhed / er aldrig muligt for den /
 der ombærer Adams Billede i Skrøbelighed /
 hvis Lineamenter har ofverdraget Fornuften med
 Mørckhed / Eften med Svaghed / Villien med Gien-
 stridighed / og det gandske Hierte med uordenlig
 Begierlighed. At være altid sig self lig i alle de
 Tilfelde / som ere Menniskelige / og at worde dend
 samme i det Ubestandige Lefnets adskillige Omverlin-
 ger / er meere end blot at være Menniske - Fig.
 Thi at kunde være i Lidelsen taalmodig / i Lycksalig-
 heden uforrasselig / i Faren behiertet / i Nøden be-
 mandet / i alle Forretninger Reedelig / og ved deris
 Mængde og Moisommelighed ufortrydelig / ja at
 icke bygge paa Verdens smigrende Vndist / og al-
 drig vacfle ved dends ædende Avind / men saaledis
 at være dend samme / som de Himmelske Lius og Fak-
 ler / der vel for de Jordiske Dyen skuldis af sum-
 piae Dunster / men taber der ved aldrig det ringeste
 enten af deris Væsen eller Bevægelse / Det er en
 Gud.

Guddommelig Gave/ der gjør dennem for andre anseelige/ til hvilcke dend har været tilstreckelig.

For at fremstille nu et behageligt Mønster af saadan priselig Bestandighed/ og at overlade Verden et Lifagtig Contrafej af en særdelis ypperlig Standhaftighed/ er det saa unødvendigt/ som unøttigt / at opsøge enten hos de Græker en Socratem, der har det Eftermæle/ at Hand i Glæde og Sorrig/ i Lif og Død beholt et uforanderligt Uafshen: Eller blant de Romere at oplede en Catonem, der i alle tilfælde forblef dend samme. Eftersom vi til Exemplarer af en ræt Christen Bestandighed/ mod hvilcken Hiines er Skaller uden Kierner/ Skygger uden Legomer/ og Bygninger uden Fundamenter, kand endnu finde dennem blant os/ omendstiont deris Tal i henseende til dend almindelige Mængdis/ ey er anderledis end Eftersamlinger om Viinhøsten/ og Bærene paa de rystede Træer/ hist een og her en anden/ der kand svare til dend Egenskab Ambrosius tillægger de Viise og Forstandige/ at de af Frygten ey sveckis/ af Magten ey

A 3

om

omskifts / i Medgang en ophævis / og i Modgang
 en lader Modet falde. Iblant hvilckis Tall / jeg
 meener mig icke at vildfare / om jeg indskriuer dend
 Mand / der har i sin Christen- Stand forbleuet
 til Døden dend samme / som Hand tillsagde sin Guld
 i Daaben / en Gudfrøgtig Christen. I Sin
 Ære- Stand ladet finde i Gierningen / at Hand
 var altid dend samme / som Hand ved Eed og Pligt
 var sin Herre og Konge tilforbunden / en Tro og
 Reedelig Betiente. I Sin Ægte- Stand
 udviist det i Omgiengelsen / at Hand endog i Om-
 skiftelsen / forblef ved bestandig Kierlighed dend sam-
 me mod dend sidste / som mod den første / en Trofast
 og Erlig Ægtefelle. Saadan en Mand / som et
 Exempel for Andre /

Var Dend

Bet- Edle og Velbyrdige nu Salige

Hr. Sæk og Justis Raad

Glaus Rasch

Zil Raschenberg.

Hvis

Hvis Lefnes Udfær / som dend har været priis-
selig / maa og paa denne Dag hans Legems Jorde-
færd være dismeere Hæderlig. Og som Hans
Jdrætter har sigtet til det almindelige Beste / bør
ogsaa billigen Hans Navns Ihukommelse anskrivis
hos alle gode til det Bæste.

I Hans Christen-Stand som alle Troendis
Samfund / indtrædte Hand ved dend Mandelig I-
gienfodelse / saa snart Hand ved dend Legemlige haf-
de faaet Antrim til dend Menniskelige Samqvem i
Verden: Thi det lode Denne Salige Herris
Forældre / Faderen dend Edle og Højsornemme
Mand Peter Rasch paa Vesterholm i Angelen/
med sin Dyd-Edle Gudfrøgtige Hustru Patri-
ne Steinberg / sig for alting være højest ange-
legen / at denne Deris Kierligheds Spiire /
som ved Naturens Kraft hafde i Dennem / ligesom
Roden af Jorden / maatte ved Raadens Virckning
tage i Christo Borten fra Himmelen: Hvor over
de og iligst droge Omsorg for / at Hand som Anno
1639

1639/ den 22 Aug. ved Hans Komme til Verden /
 hafde bekommet Barneræt i Deris Huus / fun-
 de/ ved Hans Komme til Daaben / erlange Arf-
 veræt i sin Himmelske Faders Huus / dend Chri-
 sten Kircke og Meenighed / hvilcken Christelige Om-
 hu hos disse Fornemme Forældre / ved denne Deris
Søns Tilbert / Tiid efter Tiid tilvorte / i det de
 lode en Christelig Opdragelse være dend faste Stive/
 til hvilcken denne spæde oprindende Spiire saaledis
 forsyenligen i Tide blef anbunden / at Hand med
 Tiden kunde bære gode og moede Frugter. Hvor
 til Hand ved tiltagelse / som i Alarene / saa og udi
GUDS Kundskab og sømmelige Videnstaber gaf
 Dem en saa meget Haab og Tancke / som en synlig
 Forvisning og Forsickring / heldst fordi Hans for-
 nemste Hensigt / strax fra Hans Ungdom / var at
 opnaae det / som Marius fordum holt for det bedste
 og gavnligste / heller i Gierningen at øve og prøve
 det / som tiende til at perfectionere en tapper og due-
 lig Mand / end det af Papiret alleene at udgrun-
 de.

Til Hans Vre- Stand var saaledis i Chri-
stelig Opdragelse allerede deels ved sunde Forma-
ninger/ deels ved Dydige Exempler lagt et slaget
Traad og en kiendelig Farve i for Hannem/ men
som det nu stod der paa/ at Hand selv ved ufortrø-
den Gliid og Arvaagenhed i Dydens Godspor skul-
le fremture for Vrens Maal at opjage / da har
Hand ved idelig Gliid/ Møye og Arbeidsomhed
klarligen ladet paakiende / at Hand ey var deris
Liige / der heller i gode Mag forønsker at begravis
i fornedrelsis Gruber / end med Uroe og Umag at
opklaure paa Anseelsens og Vrens Altaner / og
som Træet roedfæstis dybist / naar det imellem-
stunder af Veiret rystis haardist / ja som Skibet
opnaaer snarist Haunen / naar de stormende Vol-
ger pidffer saa haardeligen efter det / at der er
storre Frygt for at strande og undergaae / end Haab
om at lande og lyckeligen undgaae. Saa bliver
mangt et Mennistis Vre- Trin af Modgangen be-
fæstede / og i dend største Forfølgelse hendrivis
mangen een paa Veyen til dend største Lycksalighed.

Saa gick det Denne Salige Herre / da
 Fiendtlig Indfald i Hans Fæderneland / forsatte
 Ham her over / som i et Fremmed Land. Paa
 Banløckens Brag overslyttedis Hand i Lycksalig-
 hedsens Havn / i det Hand i saadanne Tider ankom
 til dend Kongl. Residens Stad Kiøbenhavn / paa
 hvilcke Hand ey alleene med Sverdet i Haanden
 kunde fra en til anden Under-Officerers Charge i sit
 Alders Tyvende Aar avancere, som Ham i dend
 da værende Beleyring Anno 1659 bleve anbetroe-
 de / men endog ved sin Forstand og Conduite sig
 saaledis hos dend da commanderende Statholder /
 Dend Høyædle og Velbyrdige Herre / Hr. Chri-
 stopher von Gabel at insinuere, at Hand Han-
 nem i Riges Høyvigtigste Affaires for sin Secrete-
 rer antog og brugte / hvilket Embeds vindstibelige
 Forretninger gav viidere Anledning til / at Hand
 self i dend Glorværdigste Herris og Kon-
 gis / Kong Friderich dend Tredis Ondist
 og Raade saaledis sit Navn og Minde anstref / at
 Hans Majest. Hannem for beviste Troskab af
 Kon-

Kongelige Raade Anno 1662 bestickede til at
være Kongelig Ampt-Forvalter over Nyborg og
Francier Ampter i Jyen / og tillige Præsident i Ny-
borg. Disse anseelige Anbetroede Bestillinger kun-
de vel for Andre været / som det yderste Maal /
men for Ham / det første Fortrin til langt Høyere
og Bigttere. Og derfor var denne Ære hos Han-
nem alleene / som Morgenrøden for dend følgende
Æris Opdagning ; Thi da begynte Hans Lyck-
salighed at opnaa sin rette bestandigheds Glans og
Splendeur , da Dend Stormægtigste Arbe-
Herre og Konge / Kong Christian dend
Semte Høilofflig Ihukommelse / ey alleene
bestickede Hannem til at være Land-Commisarius
over Jyens Land / mens endogsaa for Hans adskil-
lige tro Tienister Denne Salige Herre Anno
1680 dend 2. Junii med Adelig Tielm og
Skjold benaadede. Saadan Høy-Adelig Ære
og Anseelse maa vel da billigen eragtis at have /
som et herligt Ljus / i andris Jyen det feieste Skin /
naar dend icke af fremmede Fackler er antændt.

1662.
1639
23 Aare

Vel hafde Hans Forfædris Dyd og Due-
 lighed ophøved Hans Fødsels Bugge over det ge-
 meene Leue/ men Hans Egen opsatte Hans Deris
 Stoel blant de Fornemmestis Sæder; Det Hans
 Forfædre ved Deris Trostak mod Danne-
 marckis Konger tilforn ærligen hafde fortienet/
 det blef omsider Denne/ som Deris Yngling
 redeligen belønnet. Merckeligt er dette. Den-
 nis Olde-Fader Edle Johan Rasch
 nød dend Lyncke/ at dend Høyrædle Grev Egmonds
 Daatter/ ved Rasn Anna/ som for Duc de Alba
 hans haarde Forhold/ Anno 1567 maatte tage til
 Flugten/ og sig med sin Søster Lucia til Heyde i
 Dytmarstken begive/ blef Hannem/ som/ for dend
 Trostaks og Dapperheds Skyld/ Hand Kong
 Christian dend Tredie 1534/ i sin Ungdom/
 i det Anfald over Traven for Lynbeck hafde beviist/
 anseeligen var afslagt/ til Egteselle i Hans anvoren-
 de Alder ick veared. Disfis Afstedning i Tre-
 die Led/ Velærdle Hr. Claus Rasch
 nød

nød igien dend Lycke / at Hand ved Flugten fra Hol-
 sten Anno 1657 fick Anledning at beviise Kong
 Frederich dend Fredie sin Dyd og Dapper-
 hed / og der ved udviise sig værdig at være saadanne
 Forsædte gestændig og til Høyre icke udogtig. Det
 Gliden fortienede / belønnede Naaden / og Bedva-
 righeden gaf begge sin Gylldighed. Dend samme
 Naade / der saa høyt opsatte Denne Saligis
 Cre-Lyes / at alle Andre sig / til Opmuntring kun-
 de see der til / opshyttede Hannem self paa Arbeid-
 somhedens Bierig / som paa Hans Lesnes rette
 Bane / for at see til med mange Andre. Thi alt
 det / hvor til af de Atheniensser bleve brugte Zete-
 tæ, Agoranomi, Gynæcocosmi, Metronomi &c. Af
 de Lacedæmonier, Nomophylaces, Empelori og
 Harmosyni; Af de Romere Censores, Morum
 Magistri og Elegantiarum Arbitri i deris velskicked
 Republiqver, det alt indsluttede da Regierende
 Stormægtigste Arbe-Konge og Herre
 Kong Christian dend Gemte i dend Ene/
 Danmarck og Norge tilforne ubekiente / Embedis

B 3

og

og **Æris** Titel, Politimester. Til hvilken
 Moisommelig og besværlig Bestilling dend **Salt-**
ge Herre ved egenhændig skriftelig Ordre til
 Kiøbenhavn blef indkaldet og Bestallung derpaa
 givet Anno 1683 dend 23 Junii. Ny Ære/ Ny
 Byrde. Et nys begyndet og vit begrebet Embe-
 de er intet andet end idelig Uro og u-afladelig
 Besværlighed. Uden goed Politie og Ordre
 kand det i store Stæder aldrig gaa vel til og sticke-
 ligen/ og hvor det end gaar best til/ der gaar det
 aldrig saa til/ at alle og hver kand finde sig vel for-
 nøyede. Almue i Staden er som Hesten paa Ba-
 nen/ Forordninger og Lover maa være som Tømme
 og Bidseler: Dend ubændige Foele vil en alleene
 skumme og sagle/ men endog gierne bide og gamse
 paa de Stænger/ af hvilke Hand fra falske Trin
 til det rette skridt maa tvingis. Naar egen Nytte
 strider imod det Gemeene Bæste/ er det en at un-
 dre/ at dettis Opagtere og Bestierrmere icke kand
 stemme med det forriges opføgere og Handthævere.
 Noct er det/ naar saadan en Embeds Mand kand/
 som

1683.

1639

44. Jar.

som en forfaren Styremand / i hvor meget Skibet
 skulper og driver / blive i Courfen bestandig / og betiene
 sig endog af de en altid saa søyende Vinde / og det er
 meere end nock til Hans Sinds Fornøjelse / naar
 Hand med St. Gregorio kand sige / at hvem der har
 sit Lefnæs Bidne i Himmelen / tør en frygte for
 Menniskens Domme paa Jorden. Thi dend
 Mand der skal stille det i Værck / som er ræt og
 skickeligt / bør / efter Senecæ Ord / at overbære de
 Uforstandigis Omtale / og foragte ald Foragt.
 Hvilcket Boris Salige / efter dend Hannem af
 GUD gifne gode Conduite, en alleeniste vidste i
 Værck at stille / men det endogsaa icke dolte / da
 Hand dette til sit daglige Mundheld brugte:
 Pleraq; hominum Judicia sunt falsa, sat
 habet qvi Deo placet, etiam si toti mun-
 do displiceat. Frugten bidner midlertid
 om Træet / Nyttten om Arbeidet / og Idræt-
 ten om Manden. Hvor der efterseer Brand-
 Ordningens Indrættelse / Canalernis Bedligholdel-
 se / Maal og Begts Ligning / Forbenis / Stræders
 og

og Gaders Anlegning/ Rattelysning og Sickerhed/
 Laubenis Reglementer/ Sattigis Forpleininger/ utilis-
 borte Omkostningers Afskafning/ og adskillige nød-
 bellige Sagers Anskafning/ ia fast ald Borgelig
 Handels Inspectioner, foruden mangfoldige Com-
 missioners Besodreiser og Stridigheders Bileggelser/
 skal lættelig bevegis til at bekiende/ at ey alle Skul-
 dre ere sticte til saadanne Byrder. Men som
 Hand/ var dem alle voren/ er ey at undre/ at Hans
 Ære og Anseelse/ som Palme-Træets Qviste/
 under Byrden tog Tilvæxt/ I det Hand Anno
 1684 i Commerce Collegio blef besticket til at
 være Assessor. Anno 1690 til at være Can-
 celli-Raad/ derefter til at være Oberst
 Borgemester/ Anno 1697 til at være Justiz-
 Raad/ Ja omsider af nu Regierende/ Stor-
 mægtigste/ Allernaadigste Ærbe Herre
 og Konge Kong Christian den 5. til Estak-Raad
 antagen: Saa at/ ligesom den Salige Her-
 re

re i forbemelte Trende Høiprifelige Kongers Tid immerhen blef bestandig i Trost og Vindstibelighed / har Hand og ved Regimentes Omverling fra En til Anden og Tredie Arving immerhen fundet Lyckens og Vrens Tiltagelse / uden mindste Ubestandighed / for sig at have været vedvarig / og til Enden Bestandig.

Naar nu en Mand / af HERRENS Forsorg / opnaaer en anseelig Værestand / da har Hand billig Anledning til at drage Omsorg for at indgaae en Hæderlig Vægestand / saasom Værestædet icke hindrer / men meere pryder Vægestædet / ia det vel anstaar en Christen / at dend der i høye Værest og Værinde / er en Dygtig Kongens Mand / er i sit eget Værest en Dygtig Mustrues Mand. Det saae dend Salige Herre / og sammenlænkede derfor begge / Værest
 S
 Værest

1664.
1679
25 Aargl

Sædet og Ægte- Sængen ved et Bestandig
Kierligheds Baand/ Første gang Anno 1664.
dend 25 Junii, da Hand indtraadde i Ægtepagt og
Forbund med dend Vel- Edle og Velbyrdige
nu Salige Frue /

Fru Elisabeth Scheffer /

Paa hvilcken Kierlig Foreening Doden efter
26 Aars Forløb Anno 1690 dend 19 Septembr.
giorde Oplosning/ da dend tilforn for disse Edle
Forældre hafde Anno 1676 afhugget Deris fel-
lis Haabis og Kierligheds Eeniste Pode/ Dend
Velbyrdige Komfru Elisabeth Matrine
Kasch/ i Hendis Alders Tolvte Aar. I hvilcket
Saar og Sorg dend Salige Herre loed som
en god Christen altid see en Bestandig Taalmo-
dighed/ videndis/ at i alle ting horer GUD sin/
og icke os voris Villie. Som Hand nu efter
GUDS Behagelighed hafde fristed og befundet/
at

at Eenlighed er/ i visse Tilfælde/ intet andet end
 Elendighed/ søgte Hand efter Jem Mars Enckestand
 igien med Kierlighed at bøde det Rif/ som Døden
 hafde gjort i Hans Omgængelsis Fornøielighed.
 Hvor Hand da efter GUDS Forsyn festede sine
 velyndende Tænker/ paa dend Bel-Edle og
 Velbyrdige nu Døitbedrøbede Efterlatte
 Brue/

Fr. Anna Margareta Laurek/

Dend Edle og Høifornemme Mands
 Sal. Hendrick Norckis Efterleberste /
 noed ogsaa sine Tænkens Guldbyrkelse Anno 1695
 den 23 Octobr. ved en Christelig Sammenvielse. I
 hvilcket Allerkieriste Egteskab dend Salige
 Herre med et Bestandigt Noed ogsaa friste-
 de Skiebneens Ubestandighed / i det Hand en saa
 snart saae sit Huusis Ziir med Fire onskelige Kier-
 ligheds Planter forøget / Nemlig Een Son og Tre
 Døttre/ som Hand igien saae meere end dend half-

1695
 1639
 ———
 56

ve Ziirat/ nemlig Sonnen og dend eene Daatter/
fig ved Doden berovede.

Omsider maatte dog dend **S**alige **H**erre
self/ der saaledis hafde været/ som en Bestandig-
heds Forsskrift/ udviise i sin Dødelighed/ at Hans
Legoms Leer var og Ubestandigheden tilskreven/
da ingen af de Mibler/ som foreskrevet/ det fra
Nedbrudelsen kunde redde og udribe. Alleene
Siælens Lif var ey undergiben Naturens Lov/
men i Døden overlevede Dødeligheden/ formedelst
Naaden/ dend Hand og var meere omhyggelig for
at beholde/ end sit Lefnet at opholde/ forlangendis
alleene at ende sin Levestand/ i det samme Hand
begyndte sin Christenstand/ i Forening med sin Frel-
sere Jesu. Erholdte og/ til sidste Afferdigelse/ ved
Bel-**V**erbærdige og **G**nylærdte **M**ands
Mag. **B**eder **C**oleri, **K**ongl. **H**of-**B**ræ-
dicants gudelige Administration det/ Frelseren self
til sidste Afsskeed overantvordede sine Disciple/ det
Hellige **A**lterens **S**acramente; Hvor paa
Hand da/ efter meget trøstelig og kierlig Afsskeeds-
Ta:

Tagelse med sin Høybedrøbede Gruer / Elstelige Børn og Husbærende Venner / indsluttede sig saaledis udi Guds Faderlige Villie og Hiertelau / at Hand udluckte af sit Hierte ald Verden. Af hvilcken Hand og Morgenens der efter dend 8 Januarii 1705. ved et meget sødt og saligt Endeligt self blef udladet / da Hand afslagde det ved Døden / som Hand i 65 Aar / 4 Maaneder og 17 Dage hafde ombaared i Verden / det dødelige Legeme.

Rygtes Lys antændis naar Liges Lys udsuckis / og Eftermælet opvogner / naar Legemet hensover. Dend stund en Mand lever / ombærer Hand sit eget Legeme i Verden paa svage Leertodder / men naar Hand aflader at leve / omfører andre Hans Minde paa deris Tunger / som paa flygtige Vinger / begge ere dog underlagte Ubestandigheden. Legemet magter vi en altid at omføre efter voris egen Villie / Rygted agter enhver at omforme efter sit eget Hierte. Nyttige Gierninger finder en allesteds yndende Tunger : Det er Christeligt at giøre got / og høre ilde. Men som Troen er vor Siælis Lif / saa er og Dyden vor Vris. Dend eene ind-

G 3

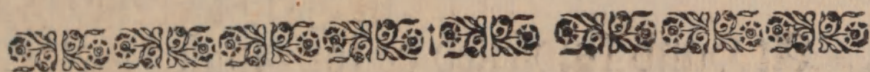
lader

lader os blant de Godis Tal i Himmelen; Dend
anden forsvarer os mod de Ondis Unfald i Verden.
Roerpulen bryndis lettelig imod Kobberstiolden.
GUD og en god Samvittighed er dend Stiold /
hvor med enhver god Christen sig best bedecker / og
det har voris Salige vel betragtet / for Hand
dette til sit Symbolum har udvæled: Welt wie du
wilt; Gott ist doch mein Schilt. Thi un-
der denne Stiold og Skerm har Hand saaledis
overbundet Verden / at om Hand end icke kun-
de være allis Ven / onskede Hand dog sine Uvenner
det alleene / som en Gudfrygtig Mand fordem sine /
Deus det mihi patientiam, & illis Poenitentiam.
Saaledis overbundet Synden / at som Hand
vel saae sig ey at kunde undtagis fra de skrobelige
Menniskers Orden / unddrog Hand sig dog fra de
Motvilligis Overtrædelses / saa de Affecter, der ved
Tilbøielighed bestormende / icke dog ved Besiddelse be-
herskede Hans Hiertis Fæstning. Ja saaledis
omfider overbundet Døden / at Hand igien-
nem dend indgick til Livet / ladendis sit gandske
Befnek Testamente i allis Minde med dette
Cris

Deris Signete beseglet / hvor med hos Valerium
Maximum en Fornemme Græckiske Herris sit Lef-
net har besluttet :

Nunc -- nascitur , qvia sic moritur.

Saa at affsedigis fra Verden / er at fødis
til Evigheden.

Hand skal bestandigt staa til Roers / og
icke slumme /

Der skal / som Styremand / ha Skib og
Guds i agt /

Naar Stumme = Bølgers Rast ved Bruse-
Vinde brumme /

Og mod dend Seilingsmand opirrer Ha-
bek Magt.

Vor Verden er et Haf; en Seiling er bort
Lefnet /

Der hører Lycke til dend Søe at giennem-
gaa

Saa=

Saaledis/ at en Mand i alting holder Zef-
ned /

Og en fra rette Cours bortbiger mindste
Straa.

Saa forte Her Claus Rasch med flid
sit Skib i Frelse/

At Hand kuldseiled en for Avinds Bolge-
Bast/

Men haver til Valet, os kierligst ladet
helse/

Og siige: Himlen er en Haun for
Her Claus Rasch.

